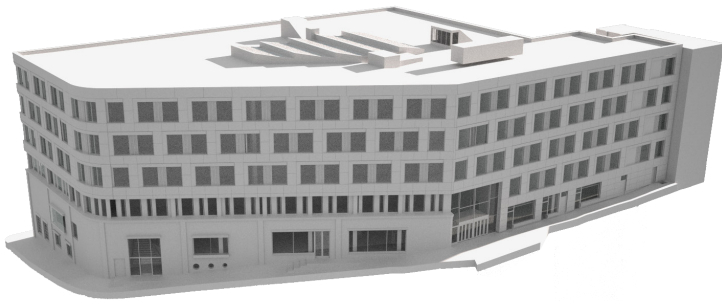

Fasaddetalj Järnvägsgatan

Järnvägsgatan

Smedjegatan

Arkitektoniskt förhållningssätt för förnyelse av 1898 kvarteret.

Järnvägsgatan med sina omslutande tegelfasader på var sida ger en känsla av hur industrimiljön på platsen en gång har gestaltat sig. Medan Dieselverkstaden är relativt intakt med hela tegelfasader, socklar, pilastrar, fönsteraxlar och takfotsfriser så är 1898 byggnaden hårt förvanskad.

Förslaget till förnyelse bygger på att man ersätter den befintliga byggnaden med en nybyggnad där den ursprungliga, tidigare rivna, fabrikshallens repetitivt rationella industriestetik återskapas. Fasaden mot Järnvägsgatan får åter tre fönsteraxlar per pilasterfält, murade tegelvalv över stående fönsterformat med ursprungliga proportioner och spröjsindelning. Det återvunna teglet i fasaden blir korrekt murat med kryssförband, profilerade fogar, pilastrar och takfotsutformning.

Byggnadens utseende idag är ett resultat av många förändringar som skett över tid. Sadeltaket har ersatts med ett platt tak. Takfoten är bortkapad och ersatt med en klumpig plåtkant. Ursprunglig fönstersättning med tre stående fönsteraxlar per pilasterfält är delvis igenmurad och ersatt med ett liggande ospröjsat trelufts-fönster per fält. Den östra delen av byggnaden har fått en tillbyggnad i modernt mörkrött maskintegel som skär sig mot det ursprungliga handslagna. Den ursprungliga korta lastkajen har på 1990-talet ersatts med en lång kaj utmed hela Järnvägsgatufasaden. Efter alla förvanskningar kan man konstatera att byggnadens huvudsakliga arkitektoniska värde ligger i det materiellt sammanhållna gaturummet mellan tegelfasaderna.

Det nya förslaget återskapar förlorade kvaliteter. Volymuppbyggnaden av det nya huset består av en tvåvånings basbyggnad av återvunnet tegel där historiska detaljer från den ursprungliga fabrikshallen tillvaratas. Tegelfasaden fortsätter i takfotshöjd runt hörnet upp för backen utmed Smedjegatan där den möter den nya vårdbyggnadens entré vid den nya tunnelbaneentrén.

En indragen glasad midja definierar den ursprungliga fabrikshallens skala och skiljer ut den från vårdbyggnaden. Vårdbyggnadens fasad består i huvudsak av Cortenstål som med sin roströda färg ansluter till områdets historiska tegelarkitektur samtidigt som dess materialitet markerar att det rör sig om en ny årsring. Fönstersättningen här med vår tids skala och detaljering präglas även den av den repetitiva enkelhet som är karaktäristisk för den ursprungliga industriarkitekturen.